

שירים

אֹהֵב אֲנִי גּוֹפִי עֵת עִם גּוֹפֶךָ
 יְהִי, כֹּל כֶּף חֲדָשׁ הוּא.
 שְׁרִירִים יִטְבוּ, עֲצָבִים יִרְבוּ.
 אֹהֵב אֲנִי גּוֹפֶךָ, אֹהֵב אֶת שְׁעוֹשֶׁה.
 אֹהֵב אֶת הַפִּיצָדִים. אֹהֵב אֲנִי לְחוֹשׁ
 שְׁדֵרֵת־גּוֹךְ אֶת עֲצָמוֹתֶיךָ. אֶת רַעֲדַת
 מִצְק־חֶלְקוֹתֶיךָ אֲשֶׁר
 שׁוֹב נְשׁוֹב וְשׁוֹב
 אֲשֶׁק. אֹהֵב אֲנִי נְשׁוֹק אֶת הַהוּא וְאֶת הַזֶּה שְׁלֶךְ.
 אֹהֵב אֲנִי לֵאֵט לִלְטֹף אֶת הַגְּזָה הַמְהַמְמֵת
 שֶׁל פְּרוֹתֶיךָ הַחֲשֵׁמְלִית, וּמַה־שָׁמוּ
 כָּא אֶל הַשָּׂאֵר הַנְּחָצָה... וְעֵינַיִם פְּתִיתִי אֶהְבֶּה גְדוֹלִים.

וְכַנְרָאָה אֹהֵב אֲנִי אֶת חֵיל הַרְעָדָה

שֶׁל אֶת מַתַּחַת לִי כֵה חֲדָשָׁה

נניח

שֶׁהַחַיִּים הֵם אִישׁ זָקֵן הַנוֹשֵׂא פְּרָחִים עַל רֹאשׁ

הַמְנוֹת הַצְּעִיר כִּבִּית קֶפֶה יוֹשֵׁב
 מַחֲזִיק, מַחֲזִיק מִטְבַּע בֵּין
 אֲצַבֵּעַ לְאֲגוּדָל

(אומר אני "האם יקנה פרחים הוא" לך
 ו"המנות צעיר
 החיים מכנס קטיפה לובשים
 החיים מתנוודדים, יש להם זקן" אני

אומר לך השותקת. — התראי
 החיים? הוא שם או כָּאן
 או הֵנָּה או הַהוּא
 או מֵאוּם או אִישׁ זָקֵן 3 שְׁלִישִׁים
 יִשָּׁן, עַל רֹאשׁוֹ
 פְּרָחִים, תְּמִיד בּוֹכָה
 לְאֶפֶס אֶחָד מִשָּׁהוּ עַל
 שׁוֹשְׁנִים עַל דְּגַנִּיּוֹת
 כֵּן.

האם יקנה?
 הזרים היפהפיים — התשמעי
 "לא יקר")

וְאֶהוּבְתִי אֶט־אֵט תְּשִׁיב אֲנִי חוֹשֶׁבֶת שְׁכָן, אֶבֶל
 אֲנִי חוֹשֵׁב שְׁאֲנִי רוֹאֶה מִיִּשְׁהוּ אַחַר

יִשְׁנָה גְבֻרַת, אֲשֶׁר שָׁמָּה הוּא אַחֲר־כֶּךָ
 וְהִיא לֵיד הַמְנוֹת הַצְּעִיר תִּשָּׁב, נִדְקָה הִיא
 וּפְרָחִים אֹהֵבֶת.

■

אולי הירח הוא
 כדור פורח, כָּא מִתּוֹךְ עִיר מְדִינַת
 בְּשָׁמַיִם — מְלֵאָה בְּאֲנָשִׁים יָפִים?
 (וְאִם אֶתָּה וְאֲנִי אוֹלִי

נִכְנָס לְתוֹכוֹ, אִם הֵם
 יִקְחוּ אוֹתִי וְיִקְחוּ אוֹתְךָ לְתוֹךְ כְּדוֹר פּוֹרַח,
 אִז
 אֲנַחְנוּ נַעֲלָה עִם כָּל הָאֲנָשִׁים הַיָּפִים לְמַעֲלָה

גְבוּהַ מִבְּתִים וּמִצְרִיחִים וְעַנְנִים
 נְשׁוּט
 הַרְחַק הַרְחַק נְשׁוּט לְתוֹךְ עִיר
 מְדִינַת שְׂאִישׁ כֵּה לֹא בְּקֹר, הִיכָן

שְׁתַּמִּיד
 יֵשׁ
 אָבִיב) וְכֵלֶם
 מֵאֶהְבִּים וְהַפְּרָחִים קוֹטְפִים עֲצָמָם

■

כְּמוֹ שֶׁהֵיָם מִפְּלֵא
 מִדְּיוֹ שֶׁל
 אֱלֹהִים אֲשֶׁר שְׁלַחוּ
 לִישׁוֹן עַל הָעוֹלָם

וְהֶאֱדַמָּה נוֹבְלַת
 הַיָּרֵחַ מִתְּפוֹרֵר
 אֶחָד אֶחָד
 כּוֹכְבִים נוֹשְׂרִים לְאֶבֶק

אָבֵל הֵיָם
 לֹא מִשְׁתַּנָּה
 וְהוּא יוֹצֵא מִן הַיָּדִים
 וְשֵׁב אֶל הַיָּדִים
 וְהֵרָה שָׁנָה...

אֶהוּבָה,
 הַשְּׂבִירָה
 שֶׁל
 נִשְׁמַתְךָ
 עַל
 שְׁפִתֵי

■

הָאָבִיב כִּיד אוֹלִי
 (הַבָּאָה בְּזֵהִירוֹת
 מִשׁוּם מְקוֹם) מְסַדֶּרֶת
 הַחֲלוֹן לְתוֹכוֹ יְבִיט אָדָם (כְּאֲשֶׁר
 יִלְטֵשׁ עֵינָיו
 תְּסַדֵּר מְקוֹם תְּחִלְיָךְ
 בְּזֵהִירוֹת שֶׁם דְּבִרְמָה
 מוֹזֵר, כָּאֵן דְּכֵר יְדוּעַ)

מִשְׁנָה הַכֹּל בְּזֵהִירוֹת

אָבִיב כִּיד
 אוֹלִי בְּחֲלוֹן
 (בְּזֵהִירוֹת לְכָאן
 וְשֶׁם חֲפָצִים חֲדָשׁ
 יִשָּׁן, תְּנִיעַ, כְּאֲשֶׁר
 אָדָם יִלְטֵשׁ עֵינָיו, בְּזֵהִירוֹת
 מְזוּזָה אוֹלִי
 שְׂבָרִיר שֶׁל פְּרַח כָּאֵן מְנִיחָה
 אֵינְךָ שֶׁל אֹוִיר שֶׁם)

מְבִלִי לְשִׁבְרֵךְ דְּכֵר

■
 (הָאֵם תִּלְמַד
 עֲלוּכָה לְחִיּוֹת
 יוֹתֵר יִשְׂר מִמַּחֲט)

שְׂאֵל
 אוֹתָהּ
 שְׂאֵל
 מַחֲזִיק
 (שְׂאֵל)
 וְשְׂאֵל
 וְשְׂאֵל
 (שׁוֹב ו) שְׂאֵל
 אָדָם קָטָן פְּרִיד
 מְנַגֵּן בְּכַנּוֹר
 כְּתוֹךְ
 הַגֶּשֶׁם

(הָאֵם נְשִׁקָּת
 נַעֲרָה עִם פְּטָמוֹת
 כְּמוֹ אֲצַבְעוֹנִים וְרוּדִים)

שְׂאֵל
 אוֹתוֹ
 שְׂאֵל
 מִי

(שְׂאֵל)
 וְשְׂאֵל
 וְשְׂאֵל
 אִז (ו) שְׂאֵל
 דְּכֵר
 פְּשׁוּט
 מְטֹרֶךְ
 שֶׁר
 בְּשִׁלָּג

א.א. קאמינגס (1894-1962)

אמן הידוע בעיקר כמשורר. תקופת פעילותו חופפת את תקופת הפריחה של האומנות המודרנית (פיקסו, סטרווניסקי, גאסטון לאשאז, הנרי מור). היה הראשון בשירת אמריקה שהעז להתעלם מכללי הדקדוק (תחביר וסמנטיקה), באשר אלה הפריעו לו לבטא נאמנה את חווייתו. שירתו של קאמינגס היא דיאלוג מתמיד עם העולם הסובב. ה"אני" מופיע תמיד באות קטנה. "חיים", "אביב", "אפריל", "אהבה", "מוות", ולעיתים "את" (האהובה), הם תמיד באות-רבתי. "מוות", תמיד יהי אחריו נקודה (לעיתים רחוקות פסיק) שכן המוות הוא סופי, מפסיק את החיים, ואחריו אין יותר כלום. ספרו הראשון: 1922. האחרון: 1965, שלוש שנים אחרי מותו. כתב בעיקר שירים, אך שלח ידו גם בצורות אחרות של אמנות.